СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 101. Джерзи Ситі, Н. Дж., четвер, 2 травня 1935. VOL. XLIII. No. 101. Jersey City, N. J., Thursday, May 2, 1935. THREE CENTS

БИЗНЕС ПРОТИ „НОВОГО РОЗДІЛУ"

ВАШИНҐТОН. — Річні збори Американської Торговельної Палати, яка є виразом американського бизнесу, з одного боку заявили, що бизнес у краю проявляє виразні признаки оживлення, а з другого боку висказалися проти політики „нового розділу".

Не дивлячися на те, що на зборах Торговельної Палати зявився секретар торговлі, Ровпер, збори вислали до президента Рузвелта заклик, котрий рівнається осудженню президента, бо взиває його привернути довіря в бизнесі через публичне вияснення цілей політики уряду, головно щодо урядових реформ.

ПРЕЗИДЕНТ ВЗИВАЄ СЕНАТ ПОБОРОТИ ОБСТРУКЦІЮ.

ВАШИНҐТОН. — У розмові з провідниками сенату президент Рузвелт насміхався з провідників, що вони не можуть побороти обструкції південних сенаторів, яку вони ведуть проти всеї політики уряду, щоб тільки не допустити до ухвалення закона проти самосудів юрби.

Обструкція в сенаті тревала далі. Південні сенатори з люти на сенатора Вагнера за авторство антилінчового проєкту поборюють теж проєкт про полагоджування робітничих спорів, предложений цим самим сенатором.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ФОРТИФІКУВАННЯ ГРАНИЦЬ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт казав опублікувати документи про тайні свідоцтва деяких офіцирів американської армії про потребу фортифікації канадійської границі.

Президент дав цим до зрозуміння, що він не признає слушности аргументу цих офіцирів, а рівночасно заявив, що американська політика щодо відносин зі сусідами буде далі спиратися на довіря та на удержування неуфортифікованих границь.

НОВИЙ ВАЖНИЙ КРОК У ПОСТУПІ ЛЕТНИЦТВА.

НЮ ЙОРК. — Новий поступ на полі летництва зазначено в вівторок, коли неназваний „мистерійний" літак підприємства „Ті-Доблю-Ей" перелетів з Лос Анджелеса до Бруклина за 11 годин і 5 мінут, везучи з собою пільота Томлинсона, радіового оператора Сніда й навігаційного інжиніра Редпета, при чому майже всю дорогу літаком кермували електричні інструменти. За всю дорогу, що має 2,400 миль, пільот керував літаком лише три короткі протяги часу, коли літак перелітав понад гори.

Не дивлячися на те, літак зменшив попередній рекорд перелету понад американський суходіл на 28 мінут.

20 ОСІБ ЗГИНУЛИ ВІД КОПОТУ.

СПРІНҐФІЛД (Колорадо). — Урядники Червоного Хреста обчислили, що від останньої бурі копоту згинули в цих стейтах що найменше 20 осіб.

В одному лише повіті Бака померли від недуг, спричинених копотом, 9 осіб.

Нова буря почалася 29-го квітня. Мешканці південної части Колорада кажуть, що це найгірша буря копоту, яку ця околиця досі зазнала. Від копоту збільшується число занедужань на кір та запалення легенів.

Червоний Хрест вислав у цю околицю 10,000 копотових масок та думає ще вислати десять разів стільки.

СИМПАТИЧНИЙ СТРАЙК НА ДОПОМОГУ АВТОМОБІЛЬНИМ РОБІТНИКАМ.

ДІТРОЙТ (Мишиґен).—Секретарка праці Перкінс вислала сюди асистента МекҐрейді, щоби він пробував полагодити непорозуміня між робітниками підприємства „Шевроле Мотор Ко." та зарядом „Ґенерального Моторового Ко.".

Для симпатії зі страйкарами в Толідо вийшли на страйк робітники деяких автомобільних фабрик у Клівленді й Синсинаті.

„АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛЕҐІОН" ПРОТИ ПІКЕТУВАННЯ.

НЮ ЙОРК. — Начальний заряд „Американського Леґіону" постановив суспендувати два місцеві відділи цеї організації за те, що вони дозволили своїм членам в уніформах „Леґіону" пікетувати в робітничих страйках.

У цей спосіб завішено членські права 136 членів організації. Пікетували вони в страйку театральних робітників у Ню Йорку.

КАМПАНІЯ ПРОТИ „ЧУЖИНЦІВ".

НЮ ЙОРК. — Президент ради олдерменів (лавників), Бернард Дойч, говорив під памятником Вашинґтона біля будинку скарбу в річницю інавґурації Вашинґтона як першого президента, що Американці повинні взятися до „боєвої акції" проти наступу „тих, що хотіли би знищити американські традиції й ідеали".

Не кажучи докладно, кого він під цим розуміє, бесідник закликав Американців до оборони „національної спадщини перед наступом чужинецьких доктрин".

НЕ ВДАЛОСЯ НАЛОЖИТИ ПОДАТКИ НА ЦЕРКВИ.

Старання комуністичних радних наложити у Вінніпеґу податки на церкви не вдалися. Радний Пенер був поставив внесок, який піддержав радний Форкін, щоб змінити закон так, щоб церковні інституції були обовязані платити податок таксамо, як бизнесові фірми та приватні люди. Внесок перепав 14 голосами проти 3. З комуністами голосував робітничий радний Флай. Інший робітничий радний, Ґрей, говорив проти комуністичного внеску, кажучи, що він проти того, щоб накладати податки на тих, що хочуть молитися.

ЗНАЙШЛИ ПОНІВЕЧЕНИЙ ТРУП 15-ЛІТНЬОЇ ДІВЧИНИ.

В місті Саскатуні в Саскачевані знайдено в будинку Континентал Пекерс понівечене тіло 15-літньої дівчини, Еліс Даєр. Дівчина пропала була попереднього вечора, коли батько післав її був до недалекої крамниці купити тютюну. Другого ранку батько дівчини і його торговельний спільник, Чарз Росел Едемс, знайшли труп дівчини в згаданім будинку, в кімнаті, де ріжуть дріб. Тіло було майже зовсім прикрите пірям. Голову дівчини хтось розбив у кількох місцях.

ПОЛІТИЧНЕ ВБИВСТВО.

У Славянську на Україні селяни вбили шефа політичного відділу, Коровіна, що займав визначне становище і вів гостру акцію за знесення індивідуальних селянських господарств. Позатим Коровін був одним з провідників організації безбожників.

ДОСЛУЖИЛИСЬ...

Робітники шахти тресту „Сталінвуґіль" на Донбасі виграли якийсь конкурс. За це Москва призначила їм нагороду, та неабияку. До робітників звернувся з привітальною телеграмою „самий" Дмитрів — один з комуністичних бандитів (Болгарин по національности), що був суджений у Берліні за підпал райхстаґу, і тепер, після звільнення, зарахований до правлячої комуністичної аристократії в Москві.

Заслужили собі українські робітники гарну нагороду! Уявляємо, яка то була серед них радість...

ФАЛЬШИВА ТЕТЯНА.

Рівенська поліція арештувала в пиварні Веґрихта „жінку" в кожусі, спідниці й хустці. Коли казали їй роздягнутися, то виявилося, що це Трохим Ковальчук, знаний і караний хатній злодій. Навіть його жіноча одіж походила з крадіжу. Нещаслива „Тетяна" помандрувала до вязниці.

ПОЛЬСЬКА РІЛЬНИЧА ШКОЛА НА ВОЛИНІ.

В Доротичах біля Сарн відкрили нову польську державну рільничу школу, в якій наука буде тревати один рік. Програму науки достосують до потреб льокальних рільних господарств у північно-східній части Волині. Волинська шкільна кураторія побудувала шкільний будинок, інтернат і головний господарський будинок. Зголосилися коло 30 учеників.

КАМПАНІЯ ПРОТИ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У РУМУНІЇ.

Колишній премієр і заступник голови національно-селянської партії, Вайда, повів гостру кампанію проти національних меншин з метою збільшити впливи Румунів у державних і приватних установах. Вайда домагається завести по установах „нумерус Валяхікус". Акцію Вайди піддержують 12 колишніх міністрів, членів партії, і майже вся безпартійна інтелігенція.

НЕ В КИТАЮ, А У ЛЬВОВІ.

Недавно явився в IV. комісаріяті львівської дільниці Личаків п. Іван Мацейовський, бувший службовик пекарні „Якір". Туди пішов він на візвання, яке одержав з цього комісаріяту в справі якоїсь провірки щодо побирання підмоги як безробітний. П. Мацейовський предложив свої документи, виставлені українською мовою кооперативою „Якір". Всі службовики в цьому комісаріяті числом коло десятьох ходили один від одного та приглядалися цим документам, бо ніхто з них не міг прочитати та зрозуміти, що в них написано. Документи, виставлені українською мовою, вернулись після довгої мандрівки до рук власника, а IV. комісаріят таки не довідався та не провірив даних щодо п. Мацейовського, бо не було їх кому прочитати. Повищий факт представив п. Мацейовський в Народній Організації Українців м. Львова. Таких і тим подібних фактів Н. О. зареєструє більше. Є вони буденним явищем у Львові, і то в ріжних міських або державних установах.

30-ЛІТТЯ ТУНЕЛЮ СІМПЛЬОН.

Дня 2-го квітня ц. р. минуло 30 літ від дня, як відкрито сімпльонський тунель, що лучить залізничим шляхом Францію з Італією. Будова цього великого тунелю тревала 7 літ і відбувалася з дуже поганих умовинах. Робітники працювали часто при його будові в температурі навіть 50 ступнів Цельзія.

НІМЕЧЧИНА ВВЕЛА ТЕЛЕВІЗІЮ.

Коротхвилева висильна стація у Віцлебені під Берліном почала правильно надавати телевізійні образи. Таким чином Німеччина випередила всі інші держави на світі, бо досі ніде ще не переведено телевізії для загального вжитку. Покищо надають образи тільки тричі на тиждень, і то звукові фільми, або образи, ловлені безпосередньо з життя. Засяг німецької телевізійної стації доходить тільки до 50 км., бо на дальшу віддаль покищо не позволяє технічне улядження стації.

ВІЙНА З „КАТАМИ КОТІВ" У ПАРИЖІ.

Союз охорони звірят у Парижі назначив нагороду 250 франків за видачу кожного „нелюда", що влаштовує лови котів і знущається над ними. Також кожний поліцай, що схопить „ката котів", має право дістати згадану нагороду. — Таким чином у Римі і в Константинополі влада влаштовує офіційні лови котів, а в Парижі за такі лови карають.

КОНІ ГИНУТЬ З БРАКУ ПАШІ.

В полудневій та східній части муніципалу Дейлі в Манітобі згинули 35 коней, головно з браку паші, і на весні буде там брак коней. В одним випадку розпорено добитому коневи шлунок і в нім знайдено ведро піску та землі, змішаної з соломою.

ЗНАЙШЛИ ДЕФРАВДАНТА ЗА ПЕЧЮ.

Урядовець залізничих варстатів у Радомі, Антін Петрасік, украв перед кількома місяцями 71,000 зл., призначених на виплату робітників. Він пішов міняти ті гроші до банку і пропав без вісти. За Петрасіком розписано стежні листи в цілій Польщі і за границею, але його було попасти на його слід. Аж перед кількома днями поліція перевела несподівано ревізію в мешканні колишнього залізничого службовця Маркевича і знайшла Петрасіка, схованого за печю. При арештованім знайшли 17,000 зл., які покриють частину вкрадених грошей. В аферу Петрасіка є вмішані кілька осіб, які теж арештовано.

ПОЛЬСЬКА КОЛЬОНІЗАЦІЯ ПОЛІССЯ.

Познанська повітова рада займається, як повідомляє місцева преса, організацією плянового поселювання безробітних з Познанщини на Поліссі. Справа не нова, бо випрактикував її вже староста зі Сьреди, Недзялковський, що має вже свою експозитуру на східних „кресах". Кольонізаційній акції на Поліссі Поляки приписують велике значіння не лише господарське, але й політичне.

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ.

В медичному світі велику сензацію викликала вістка про операцію, яку перевів професор університету в Москві, Олександер Смірнов, спеціяліст серцевих недуг. До його клініки привезли моряка, пробитого підчас бійки ножем у серце. Моряк умирав, коли проф. Смірнов приложив операційний ніж до його грудей. Кілька потягнень ножем і тяжко ранене серце було відкрите. За кілька дальших хвилин серце було відділене від живого організму. Чоловік був би негайно вмер, якби Смірнов не приготовив був штучного серця. Морякови вложено на місце серця кавчуковий мішочок, що виконував правильні рухи при помочі електричного двигуна, який піддержував дальше круження крови. Тимчасом проф. Смірнов зішив виняте серце старанно і за одну годину і 40 мінут пришив його знову морякови, усунувши штучне кавчукове. На диво кандидат до гробу почувається добре, серце гоїться і є надія на повне видужання пацієнта. Проф. Смірнов виконав уже чотири такі операції і всі з добрим успіхом. Якщо це правда, то Смірнов є безперечно одним з найліпших і найбільших операторів на світі.

СПРОНЕВІРЕННЯ БЕЗ КІНЦЯ.

В Золочеві арештовано директора Банку Кресового, Леона Апфельбавма, під закидом спроневірення грошей. Він є міським радним, вибраний програмою урядової жидівської організації і був членом санацийного клюбу у міській раді.

ХОЧУТЬ ГОДИТИСЯ КОШТОМ ЛИТВИ

ВАРШАВА (Польща). — Поголоски про злагоду польсько-німецького історичного напруження не вгавають. Кажеться, що Німеччина запропонувала Польщі допомогти їй загарбати Литву, а в замін за те Польща має віддати Німеччині Данціґ і коридор, що ним переділено німецьку територію штучно на дві части.

ЯК У СОВЄТАХ БЮТЬ ПОКЛОНИ ПЕРЕД ЧУЖИНЦЯМИ.

МОСКВА (Росія). — „Правда" розписується широко про один інцидент, що стався в московським театрі Маєрґольда, в якім грали штуку Чехова. Перед самою виставою заряд театру відобрав яким 100 гостям тикети і звернув їм гроші, кажучи, що ті місця є зарезервовані для чужинецьких диплъоматів. Це були тикети в перших кількох рядах партеру. Це дуже обурило тих, які ті тикети набули, а які були Росіянами, мешканцями Москви. Бо щоб набути ті тикети, треба було їм ждати довгі години. Крім того треба було теж ждати в рядах, заки зложили плащі до ґардероби, та ще потім стояти знов у рядах, заки набули програму. Річ зрозуміла, що за те все треба було ще окремо платити, а тепер звернули їм тільки за самі тикети. Та більшість приняла всетаки таке зарядження мовчки, а голосно запротестував один професор університету, що вважав таке поведення з совєтськими горожанами ганьбою для краю і його влади. Він не хотів грошей, а тільки домагався сидження в театрі, за яким стільки натрудився і якого набуття коштувало його стільки додаткових іще видатків. Та йому директор театру відповів, що він не буде його вчити, як треба вести театральний бизнес. А заявивши це, казав професорови забиратися геть з театру. А коли цей не хотів, жандарм вхопив професора за обшивку і викинув з театру, додаючи: „Ви є освіченою людиною і як така повинні знати, що в такий спосіб не можна поводитися, бо така поведінка викликує скандал, і то тоді, коли його свідками є чужинці".

МАНЧУКО ПРОТИ ЧУЖИНЕЦЬКИХ КАПІТАЛІСТІВ.

МУКДЕН (Манчуко). — Бритійські, американські і нідерляндські нафтові компанії мусять ліквідувати свої бизнеси в Манчуку, а то через нафтовий монополь держави. Покищо Манчуко на тім потерпить, бо не зможе у власнім заряді настарчити стільки нафти, скільки край запотребовує. Але це довго тревати не буде.

ОБРАЗА ҐІТЛЕРА ВИСТАРЧАЄ ДЛЯ РОЗВОДУ.

БЕРЛІН.—Найвищий суд признав важним розвід, даний чоловікови на тій підставі, що його жінка висловилася зневажливо про особу Ґітлера.

ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ ПЕРЕД ШЛЮБОМ.

БЕРЛІН. — Міністерство внутрішніх справ приготовило закон, який уведе примусові лікарські оглядини для тих осіб, що хочуть вступити в подружий стан.

СУДЯТЬ ЗАГОВІРНИКІВ У ЯПОНІЇ.

ТОКІО (Японія).—Поставлено перед суд сімох молодих японських патріотів, що заложили тайне товариство, якого ціллю було виконувати з патріотичних оглядів замахи на особи, поставлені на найвищих державних позиціях.

МІНІСТРИ НЕ ЗНАЮТЬ, ЩО ЗРОБИТИ З НІМЕЧЧИНОЮ.

ЛОНДОН. — В англійськім міністерськім кабінеті нема згоди, як далі поступати з Німеччиною. Одні є за інтервенцією, а другі за те, щоб Англія держалася здалека і не давала втягати себе надто в європейські конфлікти. А є й такі, що таки стоять по стороні Німеччини. Найважніше те, що міністри не знають, що робити Англії зі справою зброєння: чи далі пертрактувати з Німеччиною й іншими державами, чи краще зачати зброїтись. Тому в тих справах нема ясної думки. Готові бути розписані нові вибори.

ЯКОСЬ НІЯК НЕ ВЕЗЕ СОВЄТАМ З ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ. — Совєти пішли на нові уступки, щоб тільки приєднати Францію для союза з Совєтами. Та й це покищо не помагає. Виходить, що Франція ставить нові вимоги, з яких видно, що вона не дуже то охоча надто тісно вязатися з Совєтами. Вона хотіла би мати такий договір, який гарантував би їй спокій. Тимчасом вона добачує, що договір із Совєтами приспішує війну, в яку буде втягнена Франція.

КАЖЕ, ЩО ТАКИ ЖИДИ ХОЧУТЬ ПАНУВАТИ НАД ЦІЛИМ СВІТОМ.

БЕРН (Швайцарія). — Націвський знавець Ульріх Фляйшавер твердить, що т. зв. „Сіонські Протоколи" не є фальсифікатом, а дійсною програмою світового жидівства, яке змагає тайними шляхами опанувати уряди всіх держав.

ХОЧУТЬ ЗНАТИ, НА ЧІМ СТОЯТЬ.

БЕРЛІН. — Німецькі Жиди, що ще осталися в Німеччині, питають націстичний уряд, які вони мають іще права в державі. Бо виходить на таке, що всім Жидам відберуть німецьке горожанство.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адресе платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДОВКОЛА ГЛУПОТИ

Як переглядати світову пресу і шукати в ній відомостей про світові події, то одно мусить впасти кождому в вічі: найбільше місця присвячується в тій пресі Німеччині. Здається, що відколи Гітлер прийшов до влади, то вся европейська політика обертається біля його особи і Німеччини. Бачимо, що відбувається одна міжнародня конференція за одною. Бачимо, що на одній приходить нібито до якогось порозуміння, а на другій наради не доводять до нічого. А все через те, що в тих конференціях Німеччина не бере участи, та що на них западають такі міжнародні рішення, які повинні відноситися теж до неї і її зобовязати, а з яких вона собі нічого не робить. Чи воно є так точно, як тут сказано, це інша справа. Але фактом є, що вбивають у соток міліонів людей по світі думки, що властиво через Німеччину, а ще точніше через Гітлєра не можна довести Европи до порядку, а зокрема забезпечити її перед новою війною. Навіть англійський премієр Мек Донелд, не зважаючи на свій уряд, пробує говорити прямо до німецького народу і звертати йому увагу на те, що Німеччина своєю політикою відокремлює себе від цілого світа.

Ніхто не знає всіх можливих намірів Німеччини чи націстів. Але кождий знає те, про що Німці раз-у-раз говорять, чого домагаються. Отже домагаються в першу чергу ревізії версайського договору, вважаючи той договір не тільки великою несправедливістю, але й ганьбою для німецького народу. Знищення цього договору поставлено пунктом чести Німеччини, бо в тім договорі зроблено насильство над Німеччиною, кажучи їй підписувати документ, яким вона себе осудила, признаючи, що вона поносить вину за викликання світової війни.

Оте треба мати на увазі, коли хочеться зрозуміти теперішнє положення в Европі. Отже всі міжнародні комбінації не обертаються біля Німеччини і Гітлєра, а тільки біля тої історичної глупоти, яку вчинили аліянти, коли подиктували версайський договір. Тому, що тісамі держави не мають тепер відваги того договору скасувати, є суматоха в Европі. І це треба би було Мек Донелдови піднести, колиб він хотів допомогти Европі. Про те він повинен говорити до міліонових мас усіх европейських народів понад голови їхніх урядів. Щойно усунувши версайську глупоту, можна би подумати над можливістю іншого міжнародного договору, побудованого на цілком інших засадах, ніж ті, що ввійшли в основу версайського договору. Але мирним шляхом це осягнути мабуть таки неможливо.

ПРО ЛЕТУНСЬКУ ЗБРОЮ

Бельґійський полковник Р. Десмет помістив в Бельґійському Бюлетені Військового знання довшу статтю під повищим заголовком. Стаття настільки цікава, що ми подаємо її в витягах до відома українського громадянства, бо й нас, хоч ще недержавну націю цікавить та тема. (УП. — Брукселя).

Останній рік світової війни виказав, що сильні **панцирні вози і воздушна зброя** можуть викликати при відповідному їх ужиттю в несподіваному місці великі несподіванки. Користь залежить від скорости акції. Також 15 повоєнних літ підтвердили цю тезу, зокрема щодо летунства. Тому один італійський ґенерал розробив навіть спеціяльну галузь військової науки про **війну в повітрі.** Наука ця зискала собі вже широкі круги військових фахівців.

Над нею спорять ще дуже завзято таксамо, як над кождою іншою новою галуззю науки. Їй бракує ще лише примінення в дійсности. Ясно також, чому відповідальні військові круги відносяться до всього нового з такою резервою. Ми також не сміємо віддати судьбу країни на долю й недолю такої зброї, як воздушна, яку в випадку знищення дуже важко відновити. Для воздушної фльоти значить одна боротьба стільки, що й для морської фльоти. Страти все дуже великі.

Наука італійського ґенерала Дуґета не дасться приміняти однаково до всіх країн, але це не значить, що вона взагалі не має підстав. Доказом цього є факт, що Анґлія ще з 1917 року, а Італія і Франція в новіщих часах взялись за орґанізацію самостійної воздушної армії.

Абсолютною передумовою успіху в боях сухопутніх, морських і повітряних сил є, щоб вони співпрацювати одна з другою без ніяких перепон. Тому треба в такому випадку мати **однородне вище командування всіх сил.** Історія каже нам, що цю передумову не легко виповнити. Французька й анґлійська розвязка цього питання має свої браки. В обидвох цих державах начальники поодиноких родів збройних сил користуються однаковими правами в одній раді. Рішення має дати уряд. Італія є одинокою країною, що знайшла ідеальну розвязку тієї справи. Мусоліні зеднав в одній руці всю власть над збройними силами.

Англійський ґенерал Моріс, професор військових наук в одному з лондонських університетів, назвав стратеґію штукою направлювання всіх сил краю для досягнення цілі війни. В війні відіграють велику ролю поза військовими операціями ще політика, господарство та мораль. Остані три не мають страху, що на них відразу поділає наступ ворога. З моментом одначе пуску в рух воздушної армії справа міняється. Скорість і далекість ділання тієї армії є в стані загрози навіть далеко від границі положеним важним державним обектам і то в скорому часі.

Щоб скоро в самому початку війни осягнути перевагу над ворогом і стратеґічні вигоди, мусить скоро змобілізована повітряна армія зробити таке: **вона найперше нападає на ворожі летунські майдани і пристані** та нищить вороже летунство в самомому його гнізді. Вона перепиняє мобілізацію ворожої сухопутньої й морської сили. Кілька тон бомб можуть наробити багато шкоди в таких пунктах, де збираються люди, матеріял і воєнні засоби в більшій скількости. Дальшими цілями наступу є будови, залізничі вузлові стації, двірці і рампи, військові морські пристані й електросилові стації.

Як першого дня пустити на ворога 50— 200 великих і 500 —600 середних бомбовозів, то його **комунікаційні середники** будуть спаралізовані на тижні, а навіть на цілі місяці. В наступних днях можна той експеримент ще декілька разів повторити, якщо на це дозволять обставини. Пізніше, як вже ворог успіє зорґанізувати протилітакову охорону, буде тяжче з масовими наступами з повітря, але малі випади все будуть можливі.

Колиж ворог нападе на нас, то треба йому відразу відповісти тимже самим. До того прийти мусить, бо при наступі на названі цілі необхідно погине й велика скількість цивільних осіб.

Прихильники чисто повітряної війни не задоволяються тою програмою. Вони хотілиб відразу осягнути цілковите знищення ворога, а колиб дозволяли обставини, то вониб не мали нічого проти того, щоб напасти відразу і на столицю держави та на найважніші господарські центри. Знищиння тих останніх може довести коли не до остаточного розрахунку, то до значної матеріяльної і моральної побіди.

Щоб мати бодай загальне поняття про потрібну скількість бомб для таких цілей, треба рахувати по спробах, зроблених за часів мира. На середної величини залізничий двірець треба коло 50 тон бомб, на більший 250 тон і на військову пристань теж 250 тон.

Часто говориться про можливість висадити в **ворожому запіллі малі** військові відділи. Вони моглиб понищити важніщі установи та навіть шарпати ворога в запіллі. При цьому не треба забувати, що така справа має ще дуже велике моральне значіння.

Як бачимо, то умови для примінення повітряної сили в початках війни є дуже добрі. **Стратеґічне і тактичне настрашення ворога** вдається легко, бо він ще не вспів пустити в рух машинерії протилітакової охорони. Цілей є багато і їх ніхто не боронить. Одначе наглий напад з повітря ледви чи буде встані довести до остаточної побіди, як того сподіваються прихильники чистої воздушної війни. Певним є, що вони зможуть легко перешкодити ворогови в переведенні мобілізації. Зараз по тім наступний сильний наступ морських і сухопутніх сил має вигляди на успіх.

Часто чути твердження, що примінення воздушної зброї в великому стилі противиться всім правилам воєнної штуки. Це одначе неправда.

Припис клясичної стратеґії вимагає, щоб шукати сутички з ворожими силами, а заховуватись або даватися зводити іншими цілями, наприміp наступом на столицю. На підставі досвідів світової війни всі згодились на тому, що воздушна армія має шукати своїх цілей **на землі, а не в повітрі.** В війні народу всі народні сили знаходять примінення. Отже треба вибирати собі таку ціль, щоб мати й матеріяльне задоволення з побіди. Отже повітряні сили не будуть шукати в повітрі ворожих повітряних сил. Основна боротьба з ворожими повітряними силами належить ескадрам нищильників та протилетунській зброї.

Також закидують воздушним силам, що вони є в стані в великих розмірах все понищити, але що рівночасно вони не можуть задержати в руках добутого. Того вони не можуть зробити, але тут треба взяти на увагу, що засада тих сил не є занимати територію, а лише через несподіваний наскок і моральне заломання ворога відразу спаралізувати його відпорну здібність. Вже після того сухопутня і морська армія зможуть обсадити ворожий край без надто великих зусиль.

Автім не все треба аж обсаджувати ворожий край, щоб дійти до перемоги. Наполеон не потребував в 1805 році маширувати на московську імперію, а йому вистарчила побіда під Австерліцом, таксамо, як пізніше вистарчив бій під Ватерльо, щоб він раз на все провалився у забуття. Німеччина програла в 1918 р. війну, хоч її територія не була обсаджена ворожими силами.

Також засада стратеґії держати сили разом не терпить при повітряній армії, бо можна летунські пристані мати далеко розкинені, а армію тримати разом. Можливість скорого порозуміння і сама скорість машин дає змогу це перевести в життя.

Зрештою по кождій війні стратеґія все вишукувала нові засади, щоб вкінці остатись при старих. Таксамо є й тепер.

(Кінець буде).

З ДІЯЛЬНОСТИ АНҐЛЬО-УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ В ЛОНДОНІ

Приняття в готелю Савой для членів Анґльо-Українського Комітету, представників преси і інших осіб.

Дня 16. квітня ц. р. відбулося в ґотелю Савой пополудневе приняття-сходини для членів **Анґльо-Українського Комітету в Лондоні** для запрошених гостей і представників столичної та провінціональної преси в ціли обзнайомлення їх з українськими справами. Господарями були п-во Е. Лінколни.

На приняття прибули біля шістьдесять осіб. Дуже численно була заступлена лондонська преса, яка вислала своїх редакторів і кореспондентів. Прибули також представники світових телеґрафічних аґенцій: Ройтера, Брітіш Юнайтед Прес, Ексчейндж Телеґраф і інші. Таке велике зацікавлення українською справою було несподіванкою навіть для найбільш оптимістично настроєних членів комітету. Особливо численно була заступлена провінціональна преса, як **Йоркшір Пост, Бірмінґем Пост, Скатсмен, Кройдон Таймс** і інші.

Для кращого пояснення української справи роздано присутнім журналістам коротенький огляд теперішнього положення української справи, разом з мапкою українських етноґрафічних земель.

„Українська справа — пишеться у вступі того огляду, — набирає сьогодні великої ваги, бо вона стоїть у близькому відношенню до европейського миру та пакту взаїмної помочі на Сході Европи. Вона лучиться також з договорами, які між іншими підписала і Велика Британія. Вона зачіпає широкі британські інтереси на Близькому і Середньому Сході та цікавить велико-британські круги ще й з тої причини, що в Канаді жиє біля 430 тисяч британських горожан українського походження. Крім цього, як зачувати, в Німеччині існує ґрупа, яка, не питаючи Українців про їхні бажання та не звертаючи жадної уваги на інші держави, лагодить свої пляни відносно України. Ми певні, що Українці волюють повну незалежність, ніж тільки заміну одних правителів на других.

„Українці замешкують меньшебільше одноцільну етноґрафічну територію (більшу ніж Велика Британія і Франція). поділену під цей час між СССР, Польщу, Чехословакію і Румунію.

„Анґльо-Український Комітет засновано на те, щоб стежити за політичними подіями і коли зайде потреба, щоб вжити таких засобів, які покажуться потрібними, бо дотепер було дуже мало спроб справедливого відношенняся до Українців. А постійне нехтування цеї складної справи готово остаточно спричинити конфлікв, у який буде втягнена вся Европа.

„Комітет наміряє улаштувати протягом найближчих місяців більше сходин і відчитів".

Приняття почалося в годині пятій після обіду. Члени комітету безупинно подавали всім цікавим пояснення про положення української справи, про український нарід, його культуру і його мистецтво. Длл відріжнення комітетових від інших гостей були для них виготовлені синьо-жовті відзнаки. Сходини затягнулися до години восьмої вечором, і своїм успіхом перейшли всякі сподівання тих, що їх влаштовували.

Мініятурна вистава зразків української преси всього світа і „мистецький куток", яким завідував і давав пояснення п. Олександер Даркович, абсольвент королівської академії мистецтва в Лондоні, притягали зацікавлених анґлійських журналістів. Експонати для цеї надпрограмової вистави доставило Українське Бюро в Лондоні. Осібний статистичний листок з моттом „Українська преса — це один з найважніших лучників, які вяжуть Українців усіх частей світа в одно тіло" пояснював, як розділена українська преса в ріжних частях світа.

„Мистецький куток" складався з вибраних зразків гуцульського різьбарства, народніх вишивок і інших річей (визичених на той вечір д-ром В. Ю. Кисілевським). Гарно видані публікації „Українського Мистецтва" (Прага) і „Ґрупи Праського Студія" ілюстрували принайменше в зарисах характер української штуки.

На стінах висіли дві цікаві мапи України (власність Українського Бюра). Одна з них — велика колірова етноґрафічна мапа українських земель з типами українського населення і статистичними табелями, яку спорядила Українська Господарська Академія в Подєбрадах, друга — мапа України з року 1666, видана в Амстердамі Йоаном Янсеном.

Дня 17-го квітня помістив **Таймс** (також **Морнінґ Пост** і низка інших денників) новинку-повідомлення про сходини і спис гостей (за виключенням представників преси). Подаємо зміст цеї новинки:

„Пан і пані Ф. Еш Лінколн були вчора господарями приняття в готелю Савой, яке влаштовано для запізнання з членами **Анґльо-Українського Комітету.** Членами того комітету між іншими є:

„Лорд Дікінсон; лорд Ноєл-Бакстон; посол, полковник Джосая Веджвуд, кол. посол, полковник Л. Естрейндж Малон, посол Джофрей Мендер, проф. Р. В. Сітон-Вотсон, проф. Г.П. Ґуч, пані Даґдейл, п. С. А. Мекартней, п. Ланселот Лотон, сер Волтер Нейпір, пані Шіпшенкс, п. Ф. Еш Лінколн, посол, майор Дж. В. Ґілс.

„Між гостями, що приняли запрохання були:

„Посол сер Джордж Джовнс, сер Волтер Пікок, князь і княгиня Левенштайн, посол Дінґл Фут і пані Фут, посол д-р Лулин-Джовнс, дост. Квінтен Ґоґґ і пані Ґоґґ, професор Ґілберт Моррей, барон Альвенлен, п. Брус Локгарт, д-р В. Ю. Кисілевський, королівський радник п. Невіль Ласкі і пані Ласкі, п. С. Ґрінвуд, пан і пані Лінколн, пан і пані Леві, п. Ліяс і п. Джан Епштайн".

Для пояснення: сер Волтер Пікок, член королівського двора, бувший скарбник принца Валії; дост. Квінтен Ґоґґ — син теперішнього міністра війни, лорда Гейлшема.

Англо-Український Комітет влаштовує в короткому часі сходини в парляменті, на які запрохано всіх послів та лордів. На тих сходинах буде виголошений інфораційний реферат про українську справу, а після нього відбудеться ширша дискусія.

(Укбюро, Лондон).

Г. Шарпф.

ЧУЛА ЛИШ ОДИН ВИСТРІЛ...

Беппо, товстий сицилійський мужик заздрісний за жінку, Марієту. Вона любить залицятися, частенько вечором стоїть біля тину, жартує з парубками, що вертаються з поля.

Тоді бідний Беппо лютий. З люти вбиває в хаті мухи.

Чи Марієта зраджує його? Чи має любка? Коли так, то котрий це?

— Далебі! — каже собі в душі Беппо. — Мушу розслідити цю справу! Присягнув я собі, що мушу, то мушу!

— Марієто! — кличе сердито.

— Чого хочеш?

— Марієто, ти мене зраджуєш!

— Я?

— Так! — кричить Беппо. — Скажи, як зветься той нужденний гільтай?

Марієта сміється глумливо:

— Що? Я тебе зраджую? Присягаюся, що то неправда! Мені й на думку... Тепер, коли ти мене так несправедливо підозріваєш, подумаю справді, чи не пошукати би собі справді якого хлопця!

Чоловік хапає її за плечі та верещить:

— Як він називається? Коли тобі життя миле, скажи, як він називається!

— Спитаюся його при нагоді.

Щипає чоловіка в ніс, кусає сильно в лице та виривається йому зручно з рук, наче риба.

Беппо постановляє слідкувати за Марієтою. Та вона пильнується.

Одного дня сидить нещасний Беппо на приспі та маніпулює щось із рушницею, яку дістав у спадщині по батькови. З цієї то родинної памятки постановив Беппо вбити любка своєї жінки. Ще не знає, хто це, та переконаеться завдяки вистрілови.

Сусід Арлето дав йому добру раду. Ще сьогодні зробить так.

— Чекай, голубонько! — думає Беппо.

Марієта переходить і дивується, що Беппо взявся до роботи біля рушниці.

— Ти вибираєшся на лови?

Беппо дивиться в заржавіле дуло рушниці.

— Забирайся, — каже непривітно — рушниця може вистрілити!

— Не бійся, ти ніколи не вцілиш! — глузує Марієта та втікає в хату.

Беппо скаженіє, хоче вдарити Марієту, та заволодів над собою.

— Мушу бути спокійний! — думає. — Той найліпше сміється, хто сміється на кінці.

Арлето порадив йому таке:

Хай Беппо вистрілить вечором із рушниці в огороді. Потім вбіжить у хату та крикне до жінки:

— Марієто, Марієто! Я застрілилв твого любка!

Тоді вона, чортиця, скрикне з переляку:

— Боже! Бідний Тоньо! — Або: Бідний Франціско! або: Нещасний Альфонзо!

Так у першій хвилині переляку зрадить імя свого любка.

За цю раду заплатив Беппо Арлєтови десять лір: з того пять дав згори, як завдаток.

Беппо нетерпливе жде вечора.

Та місяць сьогодні якийсь такий лінивий, наче черепаха.

Вкінці після довгого-довгого вижидання стемнілося.

Беппо крадьки вибрався в огород.

Вгорі, на бальконі, в тіни кипариса, стоїть Марієта, а що нема хлопців, дивиться в далекі, холодні зорі.

— . ’.х, — дивується, як побачила, що чоловік вийшов із рушницею — уладжує собі лови! Та він знову нічого не сполює, як звичайно!

За кілька хвилин рознісся в повітрі відгомін вистрілу.

Задиханий вбігає за хвилину Беппо в хату. Стає перед жінкою, дивиться на неї нахмарено.

— Що сталося, Беппо?

Замісць відповісти, чоловік питається її:

— Ти чула вистріл, Марієто?

— Певно, що чула! То хто стріляв?

— Я! — відповідає засапаний Беппо. А потім впялив у неї очі й каже:

— Я застрілив твого любка!

Марієта блідне перелякана та скрикає розпучливо:

— Ах, Боже! Кажиж мені скоріш, котрого? Я чула всього лиш один вистріл!

Авто переїхало пороса. Багато цікавих обступили авто. Поліцай надармо старається щоб люди розійшлися. Хтось відізвався:

— Прошу не тиснутися! При трупі має право остатися лише найближча родина!

В одній хвилині люди розійшлися.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Т. Д., Болтімор, Мд. — Ваш допис про виступ у Вашинґтоні піде точно так, як був Вами написаний. Чому ні Ви ні ніхто інший не прислали якого витинку з вашинґтонської ґазети? Адже ми радо передруковуємо такі річи.

Це потрібне нам, бо в нюйорських американських ґазетах, котрі описували понеділкову дитячу забаву в Білім Домі, не було ніякої згадки про український виступ.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ПОМЕР ДМИТРО КАТАМАЙ

Дня 8-го квітня на віденському центральному цвинтарі українська кольонія поховала бувшого команданта перехідної станції УСС у Відні та бувшого полковника армії УНР, Дмитра Катамая.

Небіжчик свого часу виявив був багато активности на ріжних ділянках нашого громадського, культурного й політичного життя, тому варто пригадати головні моменти з його життя. Це тим більше потрібно зробити, бо він може бути прикладом до того, як часами з нашої селянської маси виходять одиниці, що стають її орґанізаторами, провідниками, власними силами вибиваються на верх нашого національного життя.

Д. Катамай народився р. 1887 в селі Ямниця коло Станиславова. Початкову освіту здобував у тамошній народній школі, де звернув на себе увагу своїм природним розумом. За намовою священика батько Катамая посилає свого сина далі до вчительської семинарії в якій хлопець вибивається як один з найкращих учнів. Разом зі своїми товаришами Федюшкою (Євшаном), Балицьким та іншими закладає він освітний гурток, до якого входять і учні Українці з інших шкіл. Тодішня наша молодь поклала великі заслуги у просвітній роботі на селі, у передвиборчій пропаґанді, в орґанізації Січей тощо. Орґанізаційний хист Катамая висуває його на чільне місце всюди. На ці часи з його ріжнородної діяльности відзначимо редаґування ґазети „Нарід", орґанізацію стрілецької секції при головній управі „Січей". Ця стрілецька секція поклала основи УСС, а тимсамим була початком нашої національної армії. Ніби передчуваючи вибух війни і ролю, в яку в ній буде грати УСС, він іще р. 1912 почав складати **„правильник піхотинця"**, що став потім зразком для пізніших „правильників", що були заведені у нашій національній армії. На передвоєнні часи припадає також видання ним ілюстрованого журналу **„Ілюстрована Україна"**, якому подібного не маємо ми ще й досі. Вибухає світова війна. Орґанізується Український Леґіон, що під назвою УСС стає пізніше нашою національною ґвардією. Д. Катамай на становищі команданта станиці УСС у Відні додає немало своєї праці та замислів, щоб із кількох сотень добровольців створити кадри для майбутніх наших армій. Не зважаючи на спротив політиків, заводить він **присягу по українськи** й України, — цим відокремлює УСС від австрійської армії ідейно, заводить шапки-**мазепинки** — чим відокремлює УСС самим виглядом їх. Слова цієї присяги запалювали тисячі, десятки, сотні тисяч борців, що в рядах наших армій боролися за нашу державу. Ці слова повторювали ми майже що дня, що хочемо зреалізувати наше змагання до **волі**, до самостійности. А шапка-мазепинка, чи — як її називали стрільці **„катамайка"**, певно на все зістанеться частиною уніформу українського жовніра. Катамай розумів значіння національних традицій, умів знайти їх і поставити на чільне місце.

Національна революція на Західній Україні ставить до Катамая як до начальника станиці, через яку переходять сотні й тисячі Українців, старшин бувшої австрійської арміб, вимогу пересилати всіх цих старшин до української армії, що відчуває так гостро брак їх у себе. Розкладові впливи проявляються серед цих старшин. Деякі з них не слухають наказів і „поглиблюють" революцію у Відні, сидячи в каварнях та ресторанах. Починаються інтриґи проти команданта станиці, безпідставні доноси йдуть до представника ЗОУН Републики у Відні. Уряд у Станиславові відкликає Катамая з Відня і наказує йобу прибути туди для переведення над ним слідства. З цим періодом звязуються у Катамая багато гірких споминів. Треба було йому багато витерпіти від осіб, що потім показали себе в правдивім світлі. Кінець цій історії наступив тоді, коли він виїздить зі Станиславова на Велику Україну, де приймає участь в орґанізації корпусу жандармерії УНР, бо, як казав, українська держава потребує доброї адміністрації, без якої неможливо тримати порядок. Та показалося, що большевицька пропаґанда на наших селян більше впливає, ніж сотня жандармів. Катамай у ранзі полковника кидає жандармерію і переходить до міністерства пропаґанди. Національна пропаґанда повинна внешкодливити большевицьку пропаґанду. На посаді віцедиректора департаменту міністерства преси й пропаґанди Катамай виявляє кипучу діяльність. Стає на чолі філії цього міністерства у Винниці, щоб мати контакт з фронтом. Коли заломлюється цей фронт, тратить пропаґанда всякий сенс. Та вплив її був великий, — це показали пізніші протибольшевицькі повстання. Приділений знову до міністерства. Катамай якось не може освоїтися з життям тодішньої столиці України — Камянця. Починає хорувати, — перебуває: сипняк, червінку та ріжні інші хороби, для означення яких медицина, здається, ще не знайшла термінольоґії. А тимчасом події відбуваються катастрофальним темпом. На вулицях Камянця зявляються польські патрулі. Доперва весною 1920 р. удається Катамаєви оминути польські табори та пробратися до Відня. Тодішній Відень був осередком нашої політичної еміґрації. У ньому перебував уряд ЗОУНР на чолі з д-ром Петрушевичем,. тут урядувала Директорія, засідали комітети ратування України, Національні Ради, Національні Союзи. Та Катамай оставив те все на боці й поволі втягається до журналістиної роботи, займається перекладами, шукає можливостей зарібку. Коли в книгарні п. Савули знаходиться місце для книгарського помічника з запалом береться до орґанізації поширення української книжки. Тільки зі створенням обєднання українських націоналістів декляруе себе як прихильник безкомпромісового українського націоналізму. А тимасом тяжка хороба, поволі ослаблює його залізний орґанізм. Довелося йому місяцями перебувати по віденських шпиталях. Випробовують ріжні способи над ним. Даремно. Сучасна медицина на хоробу Катаая ще не знайшла ліку. Дня 2-го квітня ц. р. тихо засипляє на віки.

Похорон небіжчика відбувся врочисто. В понеділок, 8-го квітня, в 2-гій год. пополудні, до каплиці при загальному шпиталі сходиться українська громада у Відні: бувші учасники української армії, члени академічного т-ва „Січ", представники українського клюбу та окремі особи, вільні від служби в той час. Похоронний обряд в асисті о. д-ра В. Левицького відправляє місцевий парох о. д-р Горникевич. Співає хор студентів. По відправі чути „Чуєш, брате мій". Похоронна церемонія відбувається величаво. Над труною небіжчика промовляє о. д-р Левицький, бувший старшина У. Г. А., і славить незломну Катамая вдачу, що йшов усе одним шляхом, не звертаючи ані направо ані наліво. На цвинтарі промовляв представник „Січи" п. Янда, підносячи, що Покійний був усе в одному таборі з молоддю.

І хоч перед смертю Катамай нераз з плачем говорив, що не зможе гідно закінчити своє життя на полі слави, — згинути у війні з ворогами України, то своїм життям, своїм словом та ділом виховав він цілі лави борців, що підуть ним натхнені у бій за волю України.

П. К.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ СТАРОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

ЧОМУ ТРЕБА КОНЕЧНО КОЖНОМУ ЧЛЕНОВИ ПЕРЕЙТИ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ?

На днях головна канцелярія отримала від свого актуарія обчислення щодо оцінки грамот та смертности членів за 1934 рік. Ці обчислення виказують таке:

Оцінка грамот усіх тих членів, які з кінцем 1934 року були ще в старім роді обезпечення, виносить 124 відсотки, а оцінка грамот тих членів, які з кінцем 1934 року знаходилися в нових родах обезпечення, виносить 138 відсотків.

Смертність членів у старім роді обезпечення виносила за 1934 рік 112.05%, а смертність членів у нових родах обезпечення виносила 89%.

Отже з вище поданих інформацій довідуємося, що грамоти членів старого роду обезпечення з кінцем 1934 року **мали на 14 відсотків меншу вартість,** ніж грамоти членів нового роду обезпечення. В тому самому часі смертність членів старого роду обезпечення **була на 23 відсотки вища,** ніж смертність членів нового роду обезпечення.

Коли тепер матимемо на увазі ці факти, а саме, що **тільки за один рік** вартість грамот членів старого роду обезпечення **зменшилася на 14 відсотків** у порівнанні з вартістю грамот членів нового роду обезпечення, та що смертність між членами старого роду обезпечення **була на 23 відсотки вища,** ніж смертність між членами нового роду обезпечення, то тут кожному членови старого роду обезпечення стане ясним, чому він повинен конечно перейти до нового роду обезпечення **найдалі до кінця червня 1935 року.**

Вище подані обчислення дають також відповідь на те, чому, коли якийсь член не перейде в назначенім реченці до нового роду обезпечення, буде опісля обовязаний **платити вищу вкладку таки в старім роді обезпечення.**

Бо коли резерва тих членів зменшується і через те обнижується вартість грамот, а в тому самому часі смертність збільшується, то зрозумілим є, чому мусить прийти вища вкладка для тих членів, які остались би в старім роді обезпечення.

Це також пояснює, чому такий член, хочби платив вищу вкладку в старім роді обезпечення, не міг би користати з тих привілеїв, з яких користають ті члени, що вже перейшли або ще перейдуть до нового роду обезпечення до кінця червня 1935 р. Бо коли резерва зменшиться, то не буде з чого признати тих привілеїв. А та резерва мусить постійно зменшуватися, бо, як відомо, до старого роду обезпечення більше членів не принимається ще від 1932 року. Тимсамим, з одної сторони члени вмирають, а з другої, на їх місце ніхто не прибуває.

Даємо отсі факти під розвагу в тім переконанні, що кожний член, який тепер іще є в старім роді обезпечення, якщо застановиться добре, то мусить прийти до висновку, що з тою справою вже **не можна довше зволікати, але треба таки зараз перейти до нового роду обезпечення.**

Головна канцелярія У. Н. Союза.

ВЕСНА

Сонце пригріло, сніги стопило,
Вода потоками поплила,
З ледами з шумом зловіщим
Всі ріки наповнила.

З полудня вітер шепоче,
Леготом своїм лоскоче,
Природу зі сну зимового
Будить до життя нового.

Дерева пупляшки пускають,
Весняну вогкість вдихають,
Щоб знов зазеленіти,
Природу обновити.

Трава і цвіти ожили,
Степи і луги вкрасили;
Уся природа всміхається,
У сяйві сонця купається.

Пташки прилетіли й співають,
Молоду весну витають,
В садах і гаях літають,
Гніздочка свої сплітають.

Плугатор вийшов орати,
В ниву насіння засівати,
Щоб посіяне в землю на весну
Стократне живо принесло.

К. Маланчукова.

ПРОЧИСТІТЬ НИРКИ З ОТРУТИ І КВАСІВ

Перестаньте вставати ночами.

Коли нирки є заткані, вони стають ослаблені, міхур є подражнений, сеча є часто обмаль і вона гостра й пекуча, спання неспокійне і нічні біганя до кльозету є часті. Правдивий нешкідливий і некоштовний спосіб припинити ці клопоти і відновити здорову діяльність нирок і міхура є дістати собі в аптиці за 35 центів коробку Gold Medal Haarlem Oil Capsules. Заживайте їх відповідно до припису, а не пожалуєте. Але наперед запевніть себе, що це є GOLD MEDAL Haarlem Oil Capsules оригінальні і правдиві—впрост з Гарлему в Голяндії, знаменитий відживлювач нирок і сечевий середник. Запамятайте також, що інші признаки ниркових і міхурових клопотів є біль у крижах, корчі в ногах, напухнення очей, піт на долонях і нервовість. (8)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЧЕСТЕР, ПА.

Шевченківське свято.

Заходом Українського Народнього Дому, Союза Українок та українських орґанізацій, які приміщуються в У. Н. Домі, відбувся в неділю, дня 17-го березня 1935 року, „Святочний Концерт" в честь нашого найбільшого поета-ґенія і пророка, Т. Шевченка.

Свято зачалося панахидою за упокій поета зараз після Служби Божої, яку відправив місцевий парох, о. Омелян Мицик, а вечором відбулася святочна академія, багата в проґраму, яка складалася з трох частей і 20 точок.

В склад програми входили: Вступне слово, два головні реферати, один по українськи, а другий по анґлійськи, один діяльоґ, чотири дитячі деклямації, пять пісень мішаного хору ім. Лисенка під управою п. Франка Лаврика, пять пісень дитячого хору під управою о. О. Мицика, сопранове сольо п. Марії Пастернак, „Стоїть гора високая" по анґлійськи, фортепянове сольо п. Франка Лаврика „SONG FOR UKRAINE" і закінчення.

Гром. Василь Гарасим після відкриття академії і привитання досить чисельної публики річево представив мученицьке життя нашого ґенія, як також значіння і вагу цього свята. А о. О. Мицик у своїм рефераті уміло та ядерно переповів життя, творчість і заслуги Шенченка та змалював його любов до свойого поневоленого народу й України, за що тастрінула його довголітня каторга на заслання, що спричинила його передчасну смерть. Наше національне евангеліє, наш „Кобзар", повинен знаходитися в кождій українській хаті. Подібний до цього був і другий реферат по анґлійськи, п. Михайла Бартіша.

Мішаний хор ім. Лисенка відспівав пять пісень, а саме: Заповіт, Світе тихий, Сонце заходить, Де Дніпро наш і по анґлійськи, котрі виконав вдоволяючо. Дитячий хор, більше зрівноважений щодо голосів, вивязався дуже гарно зі свого завдання, відспівавши такі пісні: Реве та стогне, Пісня укр. дітей на чужині, Коло млина коло броду, Гей упав комар та Вечірний дзвін. Дитячі деклямації можна поставити під одну клясифікаційну ноту „добре". Деклямували такі діти: Тарасове свято — Букалець Мирослав, Наш привіт батькови Тарасови — Збитко Катерина, Тарас Шевченко — Гливяк Йосиф, Шевченко наше сонце — Пастушок Василь, а діяльоґ віршем віддали Тершавська Олена і Гапій Йосиф.

Поза дужки цеї оцінки треба взяти обидва соля, сопранове і фортепянове, котрі своєю красою, тонкістю звучністю та технікою заслугують на окрему, правдиву і щиру похвалу під кождим оглядом. На виконавців можна покладати великі надії набудуче. Пан Франко Лаврик є вже і тепер знаний як добрий і славний пяніст на радіовій стації у Филаделфії.

На закінчення о. О. Мицик завізвав усіх щоб ішли слідами нашого пророка, щоб сповнили хоч одну частину його заповіту: „І вражою злою кровю волю окропіте". Потім відспівано „Ще не вмерла Україна", почім усі розійшлися додому з твердою постановою боротися зі всіми ворогами нашого народу, як боровся до останку свойого тяжкого життя наш пророк Тарас Шевченко.

Присутній.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

Центральний Комітет.

Дня 3-го березня 1935 р. в галі У. Н. Дому відбулися перші наради в справі заснування Центрального Комітету. На нарадах були майже всі урядники місцевих відділів У. Н. Союза, урядники місцевих відділів Провидіння, представники всіх клюбів і сестрицтв, а також представник У. Н. Дому, гром. Григорій Євусяк. Збора-ми проводив гром. Володимир Ваґнер. Секретарював гром. П. Наконечний. Провідник зборів обяснив присутнім ціль зборів і одночасно представив приявним, що такий комітет конечно потрібний в нашій громаді. Наради були для всіх приявних дуже інтересні, бо всі брали численну участь в дискусії, висказуючи свої думки. Були ріжні запити, на які радо відповідав провідник зборів. Гром. Григорій Євусяк сказав коротке, але палке слово з наведенням кількох правдивих фактів і переконав усіх присутніх, що тільки „в лучности сила", бо, мовляв, де робітники не є в згоді, там роботі годі. Тож і нам уже час братися до спільного діла та працювати разом для загального добра і жити в згоді, як діти одного батька.

По вичерпанню всіх точок нарад рішено ще таки того самого дня вибрати уряд і дати йому назву „Центральний Комітет Українських Національних Орґанізацій в Джерзи Сіти, Н. Дж." До уряду ввійшли такі особи: Михайло Мельниченко, предсідник; Анастасія Ваґнер і Мих. Баран, заступники предсідника, Володимир Ваґнер, секретар-касієр; Іван Сосульський, рек. секретар; В. Ґіль, С. Кусень і С. Венґер, контрольори.

Припоручено урядови виробити статут, який мав би обовязувати членів Центрального Комітету.

Другі збори комітету відбулися дня 30-го березня. На них був читаний статут, який зістав принятий.

Згаданий комітет має своє приміщення в У. Н. Домі. Всякі листи в справах урядових просимо слати на таку адресу:

CENTRAL COMMITTEE OF UKRAINIAN NATIONAL ORGANIZATIONS,
181-183 Fleet St., Jersey City, N. J.

Іван Сосульський, секр.

КЛІВЛЕНД, О.

Вшановано память Тараса Шевченка.

Дня 24-го березня б. р. заходом Українських Злучених Орґанізацій вшановано в нас память найбільшого нашого поета, Тараса Г. Шевченка. В укр. прав. церкві відправив по Службі Божій о. М. Запаринюк панахиду і виголосив відповідну промову за Тараса Шевченка. Пополудні відбувся концерт в галі У. Н. Дому. Свято відкрив вступною промовою голова Українських Злучених Орґанізацій, адв. О. Малицький. Першу частину концертової програми виконав народній хор під управою проф. Л. Сорочинського. Першою точкою був „Заповіт", а по нім дві пісні. Хор співав знаменито. Деклямацію виголосив п. С. Когут досить гарно. Святочну промову виголосив інж. Іван Петрівський. У своїй промові бесідник зясував тодішню неволю українського народу і передав життя Тараса Шевченка.

В другій частині програми виступав дітячий хор укр. прав. церкви під управою учителя Д. Зазворського й співав дуже гарно.

Далі деклямували знаменито М. Запаринюк, М. Попюк, М. Данилик. Дальше дитячий хор відспівав ще кілька пісень і вивязався знаменито зі своїх точок. Скрипкове сольо відіграв Д. Зазворський в супроводі пяна К. Данилко. Скрипковий дует відіграли Д. Зазворський і М. Сеник в супроводі пяна К. Данилко. Барітонове сольо відспівав п. Я. Волянський в супроводі пяна К. Данилко. Святочну промову по анґлійськи виголосив адв. Іван Білінський. У своїй бесіді подав життя Тараса Шевченка, обставини, в яких він виростав, і тодішній занепад українського народу. Дальше говорив бесідник про значіння творів Тараса Шевченка.

Народній хор відспівав іще кілька пісень надпрограмових. На святі були репортери місцевих часописів і на другий день помістили допис у „Клівленд Плейн Ділер" і „Клівленд Прес", як також помістили фотоґрафію. Збірку в сумі $63.73, яку зібрано на галі, Укр. Злуч. Орґанізації призначили на будову памятника Тараса Шевченка в культурнім городі в Клівленд, О.

Жертви зложили: з Листопадового свята, Союз Українок, відділ 14, $5; Демократичний Клюб $5; по $1: Гупчак, С. Лабик, Павловський, Ів. Чубінський, А. Коберська, В. Третяк, Р. Павлишин, С. Королько, Д. Шмаґала, П. Корпан, А. Смик, Г. Коваль, Л. Данилко, М. Більо, С. Щерба, Т. Бандура, М. Когут, М. Колодій, Бзовий. Л. Сорочинський, О. Малицький, Г. Степаник; по 50 ц.: О. Качмарик, І. Зарічний, М. Писарчук, М. Сиптій, М. Міклясевич, А. Нагірна, Т. Юрків, Г. Кальницький, К. Хромейко, Панасюк, П. Притуляк, З. Когут, З. Миляник, Т. Штохмаль, М. Штохмаль, М. Білоус, М. Чорній, Г. Чайковська, М. Кінаш, Сенчина, А. Красіцька, У. Соляр. П. Карась, Т. Хрущак, Г. Бугайчук, П. Бзовий, М. Ярош, В. Волинський.

Григорій Степаник,
фін. секр. У. З. О.

ДАЛІ ФАЛЬШУЮТЬ ГРОШІ.

Фабрику фальщивих монет викрито у Львові. Арештовано Адама Ґалуса, відомого фальшівника долярів, караного 4 роками вязниці.

ПОЗІР! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО ДАРАХІВЩИНА, ВІД. 275 У. Н. СОЮЗА

влаштовує

ПЕРШИЙ ВЕСНЯНИЙ ВЕЛИЧАВИЙ

БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО ТРАВНЯ (MAY) 1935 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

181-183 FLEET STREET JERSEY CITY, N. J.

Початок балю в годині 7-мій ввечір. — Вступ 45 центів.

На балю буде приґравати першорядна музика так, що задоволить всіх гостей. Товариство Дарахівщина є знане всім в джерзисітській громаді і околиці, тому запрошує всіх чесних громадян до численної участи, де можна буде спільно весело забавитися. За добру і веселу забаву ручить

98,101 **Балевий Комітет.**

УВАГА! ГОЛІЙОК, МАСС., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА ЗІ SKINNER COFFEE HOUSE

відбудеться

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО ТРАВНЯ (MAY) 1935 РОКУ

ПОЧАТОК В ГОД 7.30 ВЕЧЕРОМ.

Вступ на концерт всего 40 центів.

КОНЦЕРТ ВІДБУДЕТЬСЯ В SKINNER COFFEE HOUSE.

Програму концерту виконає Молодечий Клюб Бостонських Українців з ELIZABETH PEABODY HOUSE OF BOSTON зложений з трицять осіб

Програма складеться з трох частей: балалайка орхестра, національні танці та народні пісні. На сей концерт запрошуємо шановних громадян з Голійок і околиці, щоб звеличати українське імя. За вдоволення ручить,

101 **Український Жіночий Клюб.**

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НА ВИЗВОЛЬНУ БОРОТЬБУ.

МУН ч. 8 Клівленд, О.: $28.76.

ОДВУ ч. 62. Ґлестонбурі, Конн. Зложили: $10 М. Ґапкевич; по $5: Л. Сидорак, П. Ґалун, И. Патинюк, П. Смик, І. Кебус, Г. Яворницький, П. Соляр, М. Дзядик, М. Стисло, І. Бонк, Д. Качмарик; $3 С. Конікевич; по $2: Д. Ковальчик, М. Смик, Ю. Стисло; по $1: Г. Богомолець, З. Кебус, М. Сидорак, Ір. Ганкевич, М. Когут, М. Патинок, М. Галун, Ю. Яворницька, Е. Саламаха, М. Качмарик, М. Когут. З пушок Боєвого Фонду ОУН: М. Ганкевич $2.38; П. Смик $2.10; Л. Сидорак $1.70; П. Галун 80 ц. Разом $89.48.

ОДВУ ч. 27. БОСТОН, Масс.: Зложилил: П. Мороз $10; О. Войтків $10; о. И. Желехівський $5; Д. Бортник $2.50; по $1: А. Рак, А. Смарт; М. Довганчук 50 ц. З каси відділу $10. Разом $40.

ОДВУ ч. 12. Филаделфія, Па.: $1.50.

ОДВУ ч. 18. Пасейк, Н. Дж.: $29.50.

ОДВУ ч. 24. Дітройт, Міш.: $50.

ОДВУ ч. 34. Пасейк, Н. Дж.: Зложили: Т. Вилогорський $10; В. Матвіяс $4; о. П. Середа $2. Разом $16.

Н. Цимбалістий, Бебилон, Н. И.: $1.25.

Л. Ґодівський, Ню Йорк, Н. И.: 66 ц.

Відчит О. Грибівського, Ню Йорк, Н. И.: Зложили: А. Демчук $2; по $1: В. Бріль, Г. Волічинський, П. Задорецький, М. Магічівський, І. Хороший, В. Ґораль, К. Малярський, Р. Гарбачевський, В. Бойко, Я. Ґутак, І. Гельнер, М. Осадчук, В. Ґельнер, Н. Н., Д. Савчак, А. Щигол, П. Р., И. Соболь, В. Возьний, П. Ґлива, М. Гулин; по 50 ц.: П. Браздень, К. Мартинюк, Н. Косьлий, А. Королик, М. Кулеба, Кокор; Д. Захарчук 35 ц.; по 25 ц.: Д. Костишин, Д. Мушиловський, Р. Т., Т. Р., М. Н. Дрібними $12.53. Разом $40.13. За Центральну Управу ОДВУ: **Ґутак**, фін. секр.

АЛЕНТАВН, ПА.
На визвольну боротьбу

Свідомість громади виявляється при зложенню пожертв на народні цілі. До таких свідомих громад зачисляється алентавнська укр. прав. громада, яка, хоч безробітна, складає щиро пожертви на визвольну боротьбу. Громадянство свідоме цього, що без пожертв не можна надіятися в визвольній боротьбі успіху. Члени ОДВУ, о. Д. Сенета, уч. И. Буката, громадяни М. Фартух, А. Колодій, В. Пипюк, С. Мешко, М. Антонюк, Р. Бойко, А. Максимяк, О. Клапко, О. Колодій і В. Ярема пішли зі щедрівкою і зібрали $111.25, які вислано до центральної управи О.Д.В.У.

Зложили по $5: відділ 17 Провидіння; по $2: С. Маркович і П. Яремчук; по $1: відділ 40 Союза Українок, сестр. Серця Христового, В. Кіцак, Л. Хома, М. Терефенко, Г. Біленький, М. Савчук, о. Д. Сенета, І. Маркович, И. Буката, Текля Король, І. Сокальський, Анна Салаш, І. Коромець, П. Малий, Г. Фариняк, В. Пипюк, П. Михальцьо, Д. Рудакевич, І. Завидюк, Анна Яблонська, Я. Ковальчик, М. Рудяк, І. Марущак, І. Олесь, Анна Федорак, О. Попик, О. Клапко, В. Ракочий, Д. Турчин, П. Лагоцький, І. Падус, М. Бращак, М. Пушкар, І. Бурак, О. Колодій, С. Коколюс І. Шевчук, М. Шатський, В. Касич, О. Тейка, Стефан Мешко, П. Кметь, І. Білань, Т. Бошко, М. Хомик, І. Гирчак, М. Заблоцький, Д. Ващишак, П. Сиканич, Ю. Федак, Н. Сильва, Т. Дзівик, М. Гришко, А. Салаш, І. Собчак, М. Гнат; по 50 ц.: В. Ярема, Т. Цегелик, Д. Яромі, А. Вітик, М. Влащак, Т. Лось, Софія Войтович, І. Котик, С. Чорній, Анна Петричка, І. Майстрів, І. Федорак, К. Дацик, М. Фартух, І. Жмінка, Олена Крайник, О. Ґузій, М. Фариняк, І. Когут, С. Цебенко, Г. Юнак, И. Матковський, Т. Трухан, Т. Ярема, Т. Савечко, О. Когут, К. Сивий, М. Антонюк, О. Куба, Д. Слота, М. Паланиця, М. Вернійовський, Марія Кіцак, І. Кушнір, Л. Галдан, Т. Андрухів, Танька Камінська, І. Рудакевич, Г. Молотекля Пашко, А. Бручковський, М. Камак, К. Качмарик, В. Климан, Мелания Худоба, Д. Барчак, А. Максимяк, М. Коченаш, Р. Бойко, Антонія Колодій, М. Олійник, М. Радьо, А. Ващишак, В. Гришко, В. Кишанець, А. Гагалович, К. Збрик, І. Ващишин, І. Надбережний, М. Михалишин, І. Гришко, Т. Хрін, М. Костела, Г. Саврук, И. Шурин, М. Мацько, Ю. Ценкий, З. Позибанчук, С. Сідловський, І. Мандрик, М. Мельничук, К. Бохно, Ева Рига; по 25 ц.: Я. Падаров, Х. Крайник, К. Волянська, І. Заяць, М. Заяць, Г. Тихоліс, Г. Перун, Т. Павлусь, Г. Лабатий, М. Возьний, К. Романишин, М. Майдош, Ю. Луців.

Анастасія Мушаста зложила $1 на визвольну боротьбу, $1 на інвалідів і $1 на Рідну Школу.

Андрій Колодій.

АЛЕНТАВН, ПА.
В допомогу Лемківщині.

На зазив Комітету Допомоги Лемківщині відділ 40 Союза Українок в Алентавн занявся збіркою під проводом місцевої предсідниці Союза Українок, пані Парані Клапко, і секретарки, п. Ксені Савечко. Збірка в церкві підчас богослуження принесла $6.36. Відділ С. У. А. доложив $3.64. Загальну суму $10 вислано до краю через Обєднання.

Увага! Червоний Хрест О.Д.В.У.

БРІДЖПОРТ, КОНН.

улаштовує представлення, комедію в чотирох діях

НОВІТНІ ЧОРТИ

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ, 34 BEACH STREET

В ДВОХ ДНЯХ: В СУБОТУ, 4 ТРАВНЯ (MAY), І В НЕДІЛЮ, 5 ТРАВНЯ, 1935 Р.

Початок точно в годині 7-мій ввечір. —:— Вступ 35 цнт. — для дітей 15 цнт.

Шановні Гробадяни! Тому, що це представлення буде перший раз гране в цих околицях і що воно дуже інтересне і поучаюче, просимо наших щирих Українців з околиць, як Ню Гейвен, Ансонія, Савтпорт, Стемфорт і Денбури, до участи. Хто прийде, не пожалує, бо побачить, як наш нарід жиє в теперішніх часах під забором, та весело переведе той вечір. Хто може прийти в суботу, то ласкаво просимо, а хто не може в суботу, нехай прийде в неділю. За добру обслугу й порядок ручить 101 Управа Червоного Хреста.

Позір! Детройт і околиця! Позір!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-го ТРАВНЯ С. Р., В ВЕЛИКІЙ ГАЛІ DEUTSCHES HAUS

НА РОЗІ ВУЛИЦЬ MACK and SEMINOLE DETROIT, MICH.

:——:——: виставлене буде :——:——:

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

В 11 СЦЕНІЧНИХ КАРТИНАХ, А САМЕ:

1) СТРІЛЕЦЬКЕ КОХАННЯ, 2) СВАТАННЯ, 3) ВИНКОПЛЕТИНИ, 4) РОЗПЛЕТИНИ, 5) БЛАГОСЛОВЕННЯ, 6) ВІНЧАННЯ, 7) ПЕРЕПИЯ, 8) ВИКУП, 9) ПОСАД, 10) ДАРУВАННЯ (ВІВАТ) І 11) ЗАЧІПЧИНИ.

Старокраєві весільні звичаї, обряди, пісні і т. д. 60 осіб на сцені. Пять ріжних танців (козачок, коломийка, аркан, обертас і козачок). Оригінальні гуцульські костюми замовлені в Ню Йорку. 101

ТИКЕТИ ПО 1 дол., 75 і 50 центів. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОД. 8.ВЕЧЕРОМ.

ВІДОЗВА
до односельчан з Підсоснова, повіт Бібрка.

Подаємо до відома, що ми одержали вже другу відозву від наших громадян, котрі взивають нас до спільної праці в будові дому Просвіти і Кооперативи. Річ це дуже трудна, але мусить бути доконана. Бо треба освіти, щоб знову не повторилася трагедія, подібна до цеї, коли то підчас світової війни кілька партійців москвофілів довели до цього, що все населення мусіло виїхати до Росії, а повернувшися, застали руїну, а знову дехто опинився в Талергофі! Опісля наші свідоміші громадяни заснували читальню „Просвіти" і малу Кооперативу під проводом о. Кочоровського. Зедналися всі від найстаршого до наймолодшого. В селі зачалося просвітнє й культурне життя. Та пару одиниць тут і пару вуйків, що підписали душу „пареви", піднесли голову та почали заколот, бо читальня „Просвіти" і Кооператива містилася в будинку Качковського. Справа опинилася в суді. Тому, щоб зажити в своїй хаті свобідно, постановлено збудувати Народній Дім на площі між церквою і площею Свободи. Та рада повітова в Бібрці до нині площі не затвердила. Тоді постановлено купити власну площу під цей дім і почалась жвава збірка в Америці. Покищо занесли ми до банку $100 і вложили на імя трох тростісів, а то: Олекси Бачка, Андрія Конюха й Андрія Савіцького. А решту грошей, коло $100, знову занесемо до банку. Дещо дали ми вже як завдаток на салю на балі у Народнім Домі на 6-тій улиці, який уладимо спільно з односельчанами з Миколаєва. Взяли ми галю на два сезони, про що пізніше оголосимо в нашій „Свободі".

Дорогі жертводавці! Щира подяка Вам від нашого комітету. Імена ваші будуть переслані до рідного села і вписані в грамоті читальняній і в серцях рідних. Особливо дякуємо отцям церкви св. Юра в Ню Йорку, що зложили свої лепти і проголосили нашу відозву в церкві, де зібрали $11.

Дорогі односельчани! Просимо, хто ще не дав своєї лепти, поспішити і сповнити наш народній обовязок, щоб ми стали незабаром синами будучої великої Української Держави. Зголошуйтесь до нашого комітету з лептами і забирайте листи. Ідіть за жертвами і поміж чужих. Хочемо збудувати одноповерховий Народній Дім на взірець того, що є в Миколаєві. А на це треба суми. Наші громадяни надіслали нам спис тих, що жертвували в селі. І ми бачимо, що їх жертви й імена свідчать, що вони добрі діти України. Про це можемо кождого переконати.

За комітет у Ню Йорку: Олекса Бучко, голова; Андрій Конюх, заст. голови; Андрій Савіцький, касієр; Семен Баляс, заст. кас.; Михайло Новак, секр.; Микола Чепак, заст. секр.; Григорій Ґураль і Білоус, контрольори.

Жертвували по $10: Андрій і Катерина Конюх, Андрій і Евдокія Савіцькі, Дмитро і Софія Ґураль, Микола і Катерина Чепак, Олекса і Ксеня Бучко; по $5: Катерина і Семен Баляс, Григорій і Марія Ґураль, Дмитро й Анна Ґураль, І. Дацко-Климків, Т. Малочка, І. Мілер, Д. Білоус, І. Вишинський; Василь і Марія Чайка $3; по $2: Кароль і Анна Ґураль, Іван і Анна Підгірні, І. Цебрівський, Денис і Анна Ґула, Пилип і Анна Фаріник, С. Франко, Семен і Анна Валентий, І. Душник (Кінаш), І. Ганц, А. Ковбаснюк, Р. Ярема, М. Вишинський, о. П. Понятишин; по $1 о. Тарнавський, Текля Дацко, В. Брездень, И. Ловчий, Анна Косминка, І. Антонів, О. Климків, П. Задорецький, Т. Романишин, П. Бабухівський, М. Сеньків, Марія Кий, И. Хомів, Д. Підгірний, М. Корчинський, Д. Захарків, П. Мутюк, П. Брездень, Марія Ґула, М. Толопка, О. Брездень, Мері Стругрі Йосиф і Гаська Гирієн, П. Бужджан, Гринько і Марія Крайовські, І. Хомишин, Катерина Франко, Олена Перій, Я. Гринів, Я. Деркач, Марія Кінаш, І. Лінський, М. Ґульоватий, П. Дмитрик, Марта Ґураль, І. Мельник, Д. Ґула й І. Гузар, Марія Василишин, Анастасія Сосяк, М. Гладун, М. Сурмач, Ст. Бойко, В. Лазута, Д. Бродерс, Анна Сікора, Анна Карпек, І. Дикий, М. Венґжин, В. Степан, С. Ґалута, І. Семан, Д. Савіцький, О. Баляс, М. Ґула, Д. Сеньків, Р. Філь; зібрано у церкві св. Юра $11; по 50 ц.: Г. Комуніцький, І. Редчук, М. Корабель, Варвара Жовнір, М. Савіцький, І. Задойко, П. Мельник, И. Савка, Пилипишин, Т. Ляхович, К. Скавський, В. Когут, Д. Докля, Ковбаснюк, І. Куровський, Катерина Литвин, Г. Вітович, Юлія Кмита, Анастасія Глушко, М. Гавриленко, И. Панчиняк, В. Крохмальний, Г. Матвійшин, Т. Жаган, М. Далевін; по 25 ц.: Д. Мишоловський, Т. Кулеба, Розалія Бартків, Д. Дачун, В. Бала, М. Сас, И. Соля, Федович, М. Кострика, П. Слупний, М. Іванишин. Разом $201.15.

РОЗСТРІЛЯЛИ 19 СВОЯКІВ ЗА ДЕЗЕРЦІЮ.

З Риму надійшли вістки, що там розстріляли за дезерцію 19 вояків, які втекли були до Австрії. Ці вояки втекли з полку, який висилали до східньої Африки. На інтервенцію італійського уряду австрійський уряд видав утікачів Італії. Військовий суд засудив їх на кари смерти.

ЯК ШМУЛЬ ДАВІД ХАЦИК ЗАРОБЛЯВ У РОЛІ ДОКТОРА КАЙТЕЛЕНА.

В Тучині коло Рівного заарештували Шмуля Давіда Хацика з Остроленки, що виступав під назвищем доктора Кайтелена, їздив по містах і містечках Волині, виголошував „виклади" на літературні і суспільні теми, а дохід — нібито призначений на якусь культурно-суспільну ціль — ховав собі до кишені.

ЧАСИ, КОЛИ ВЯЗНИЦЯ КРАЩА НІЖ ВОЛЯ.

Про страшенне зубожіння населення Польщі свідчить факт, що люди, яким відложено судові кари, добровільно зголошуються до вязниць, не маючи з чого жити. В Ловічу зголосився до суду один безробітний, засуджений свого часу на кару вязниці, і покликуючись на своє важке матеріяльне положення, просив, щоби позволили йому відсидіти кару. Коли суддя згодився і його повели до вязниці, тішився, якби йпов тут по нагороду, а не відпокутувати кару. Таких випадків було вже більше.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ПІТСБУРҐ, ПА. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 96, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, старших і молодих, щоби всі явилися дня 5. травня, в годині 1:30 пополудні, в галі церковній, 7 Карсон ул. С. С., бо буде відбирання фотографії всіх членів. Родичів проситься привести свої діти, коли вони належать до У. Н. Союза. Котрий член не прийде до фотографії заплатить 1 дол. кари. По фотографії відбудеться місячний мітінг. — Іван Войтович, предс.; Дмитро Василик, секр.-кас.

ВІЛК-БАРРЕ, ПА. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє своїх членів, що місячний мітінг відбудеться в неділю, 5. травня, зараз по Сл. Божій, в галі церковній. Проситься всіх членів прибути на означений час, бо є одна пекуча справа. — Григ. Гулька, рек. секр.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. Товариство ім. Тараса Шевченка, від. 64-тий відбудеться свої зборі 4-го мая 1935 року в год. 7.30 вечером в галі під числом 45 Мейн стр. Проситься всіх членів зрозуміти раз на все, що присутність і точність доказує нашу свідомість. За уряд: Габухлович, предс.; Вінарський, касієр; А. Вакулинський, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Провінціональний готель (country hotel), з ліценцією, робить гарний бізнес, за ціну $3,200, на легкі сплати. Пишіть на адресу: **Mr. C. M. Douglas, Fort Plain, N. Y.**, agt. 101-4

НА ПРОДАЖ 8-фамілійний дім в другій варді в Джерзи Сіти Продам тане, Готівка $1500. Голоситися під числом: 101-102
297 Arlington Ave., Jersey City, N. J. Telephone: Delaware 3-7930

ФАРМА, 175 акрів, корови, коні, знаряди, жниво, добрі будинки. Ціна $5,500. Вліг сплата. Писати на адресу: **C. M. Douglas, Fort Plain, N. Y.**, agt. 101-4

РОЗДАЄМО 5000 НАПІВОВИХ ЛЯМПОК ДО РАДІЯ, щоб поширити наші нові лямпи. Пришліть 6 ц. марками до: 95-04
THE UNIVERSAL DISTRIBUTING CO., Dept. 21, 309 — 5th Ave., New York, N. Y.

НА ПРОДАЖ БУЧЕРНЯ.
З причини виїзду до краю продам дешево бучерню в добрій дільниці міста. Тижневого обороту від $500 — $600. Голоситися до: 98-03
WASYL HRYSHKANYCH, 257 Sherman Avenue, Newark, N. J.

ДО ВИНАЙМУ 4 кімнати, горяча вода, ванна, рент від $15 вгору. Адреса: 99-01
27 EAST 8th ST., NEW YORK CITY.

НОВИНА! НОВИНА!
Широко знаний український публиці
УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН
СНЄГУРОЧКА
В. ДИЛОВА
ПІД Ч. 315 E. 6th ST., NEW YORK
Нові декорації.
ЧИСТО—ЗАХИСНО—ДЕШЕВО
Приходіть і переконайтеся
Телефон **DRydock 4-2745.**

ДАРОМ ВИШЛЕМО кождому зразок (sample) Карпатського Чаю з найліпшого гірського зілля, на недомагання жолудка, кишок, печінки і нирок. Пришліть свій і Ваших знакомих адрес до: 207-
UKRAINIAN BAZAAR. 170 E. 4th Street, New York, N. Y.

ПОРАДНИК ДЛЯ ВИНАХІДНИКІВ
є не книжечка, що подає інформації, що ГО Є ВИНАХІД", що таке патент, як можна його одержати і багато інших партієвих інформацій. Пишіть по неї. Одержите її ДАРЕМНО. Якo патентовий адвокат я дослухаю і розпадаю всі винаходи.
MARTIN LABINER, Patent Attorney, 53 Park Row, New York, N. Y.

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.
Урядові години:
Від 1—3 пополудні і від 6—8 ввечір.
В неділі після умови.
637 SO. 12th ST., NEWARK, N. J.
Tel. Bigelow 3-1657.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel: Orchard 4-2568

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ. (14)

Араб Атеві бачив, як Ронда Тері сховала мапу назад у свою торбинку, а потім тихцем викрався на бік у темноті. Длял Ронди цей пергамін був тільки театральним предметом, потрібним до представлення, але для Араба, що був наймитом шейка Аб Ель-Гренема, був дуже важним документом.

Маркус дивився на Ронду ніжно. „Що зайшло між вами й Билом?" — він спитався. „Я не маю найменшого поняття", сказала Ронда. „Він мене уникає". Їх розмову перервав вхід до шатра акторки Наомі. Вона була бліда, зуби мала сильно затиснені. „Коли будемо хоронити майора Ґвайта?" — вона спитала, трясучись.

„Як сонце зайде", відповів Маркус. „Вони не хочуть дати Басутам знати, де він буде похований". Наомі здригнулася. „Що за страшний край! Я чую, що звідси жива не вийду!" „Ти звідси не вийдеш мертва", сказала Ронда. Наомі сказала: „Вони мене не поховають тут! Моя публика, що мене любить, на це не дозволить! Я буду похована в Голівуді!"

Тої ночі білі ховали побитих білих, а чорні ховали побитих чорних. Поховавши, вони зарівнали землю й прикрили гріб листям. На другий день сафари мали перемашерувати понад гробами й затерти всякі сліди. Цим людям здавалося, що їх ніхто не бачив. Але на них дивилися бистрі очі.